

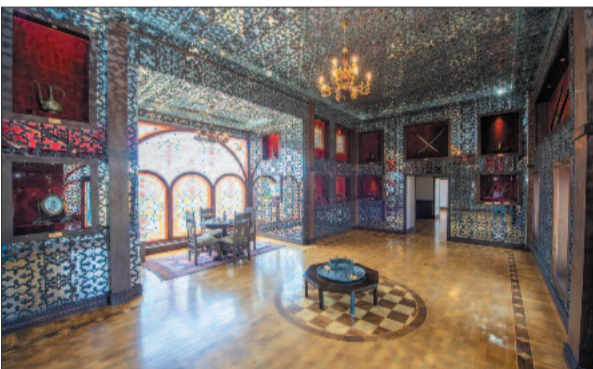

Azərbaycanın ayrılmaz tərkib hissəsi olan Naxçıvan qədim abidələr diyarıdır. Xalqımızın zəngin keçmişini, mədəniyyətini, adət-ənənələrini özündə yaşadan həmin abidələrdən biri də Azərbaycan tarixinə adlı-sanlı generallar, hərbiçilər, dövlət xadimləri vermiş Kəngərli nəslinin, Naxçıvan xanlarının iqamətgahı olmuş Xan sarayıdır. Xan sarayı müxtəlif dövrlərdə baxımsız vəziyyətə düşsə də, qorunub saxlanılıb.

“Xan Sarayı” Muzey Kompleksinin fondları və zəngin keçmişimiz

Bu qədim mədəniyyət incisi Azərbaycanın milli dövlətçilik tarixində Naxçıvan xanlığının tutduğu xüsusi mövqeyi nəzərə alınaraq Naxçıvan Muxtar Respublikası Ali Məclisi Sədrinin 2010-cu il 23 oktyabr tarixli Sərəncamı ilə “Xan Sarayı” Dövlət Tarix-Memarlıq Muzeyi kimi fəaliyyətə başlayıb. Ali Məclis Sədrinin digər – 2015-ci il 2 fevral tarixli Sərəncamına əsasən artıq “Xan Sarayı” Dövlət Tarix-Memarlıq, Möminə Xatın və Açıq Səma Altında Muzey Kompleksi kimi fəaliyyətini davam etdirir. Ali Məclisin Sədri muzeyin açılışı zamanı ulu öndərimizin bu kəlamını xatırladı: *“Azərbaycan xanlıqları bölünən dövrdə Naxçıvan xanlığı yaranıbdır. Naxçıvan xanlığı da Atabəylər dövlətçiliyinin davamı kimi özünü göstərirdir. Naxçıvan xanlığı, Azərbaycanın başqa bölgələrinin xanlıqları Azərbaycan dövlətçiliyini təmsil ediblər, Azərbaycanı qoruyub yaşadıblar”*. Bu, ümummilli liderimiz tərəfindən Naxçıvan xanlığının fəaliyyətinə verilən qiymət idi.

Naxçıvan xanlığının əsası 1747-ci ildə Heydərqulu xan tərəfindən qoyulub. 1828-ci il fevral ayının 10-da imzalanmış Türkmənçay sülh müqaviləsinə əsasən fəaliyyəti dayandırılıb. Naxçıvan xanlığı Azərbaycan dövlətçiliyinə böyük töhfələr verib. Məhz möhtəşəm Xan sarayının 1780-ci ildə Kalbalı xan Kəngərli tərə-

fəndən inşa etdirilməsi də onun xidmətlərinin bir göstəricisidir. Şərq memarlığı üslubunda inşa edilmiş abidə XVIII əsrin ortalarından XX əsrin əvvəllərində Naxçıvan xanlarının yaşayış evi olmaqla yanaşı, həm də dövlətin siyasi iqamətgahı funksiyasını yerinə yetirib. Naxçıvan xanlığı ləğv edildikdən sonra bir sıra məqsədlər üçün istifadə olunan bu sarayda Kəngərli süvarilərinin komandanlığı yerləşdirilib, 1918-1920-ci illərdə Naxçıvan Milli Müdafiə Şurasının qərargahı buraya köçürülüb. Saray 1998-ci ilin aprelindən 2010-cu ilədək Naxçıvan Muxtar Respublikası Dövlət Xalça Muzeyi kimi fəaliyyət göstərirdi.

Muzeyin ekspozisiyası 9 zaldan ibarətdir. Yarandığı dövrdə 150 ekspонатla fəaliyyətə başlasa da, hazırda ekspонатların sayı 3 minə yaxındır. Həmin ekspонатların 334-ü ekspozisiya zallarında nümayiş və təbliğ edilir, digər hissəsi isə fond otaqlarında qorunub mühafizə olunur. Ekspонатlar içərisində arxiv sənədləri, Naxçıvan xanlarının şəcərəsi, xəritəsi, xanlığın tarixi və atributları ilə bağlı nəşr olunan kitablar, Kəngərli sülaləsindən olan generalların, ictimai xadimlərin fotoları ilə yanaşı, tanınmış

qədim nümayəndələrindən Heyran xanım, Xurşid Qacar, Qönçəbəyim, Xanbika xanım, Zərrintac bəyim haqqında foto və yazılı məlumatlar vardır. Naxçıvan xanlığının o dövrdə əlaqədə olduğu dövlətlər, o cümlədən Rusiya ilə iş aparılıb, onların arxivlərindən əldə edilməsi mümkün olan sənədlər də muxtar respublikaya gətirilərək muzeydə yerləşdirilib.

“Xan Sarayı” Dövlət Tarix-Memarlıq Muzeyinin yeni ekspонатlarla zənginləşdirilməsi daim diqqət mərkəzindədir. *“Muzeylər Azərbaycan xalqının tarixini, böyük şəxsiyyətlərimizin həyatlarını, yarıradıcılığını, fəaliyyətlərini özündə əks etdirir. Xalqın tarixi həm kitablarda yazılmaqla, həm də muzeylərdə qorunmaqla gələcək nəsillərə çatdırılır. Muzeylər bizim keçmişimizi özündə yaşadan, gələcəyə daşıyan yerlərdir”*, – deyən Naxçıvan Muxtar Respublikası Ali Məclisinin Sədri cənab Vasif Talibov maddimənəvi sənətlər xəzinəsi olan muzeylərə marağın artmasına, tariximiz, mədəni irsimizin və dövlətçilik ənənələrimizin hərtərəfli öyrənilməsinə böyük önəm verir. Ali Məclis Sədrinin muzeyin fəaliyyətinin gücləndirilməsi məqsədilə ekspozisiya zallarında nümayiş və təbliğ olunması üçün hədiyyə etdiyi sayısız-hesabsız qiymətli ekspонатlar vardır.

Bu ekspонатlar içərisində rəssam Tağı Tağıyev 2016-cı ildə kətan üzərində yağlı boya ilə işlədiyi “Naxçıvan”, rəssam Şamil Qazıyev “Naxçıvan mənzərəsi” də yer alır. Hədiyyə edilən daha bir maraqlı ekspонат isə “Süvarilər” təsviri sənət əsəridir. Əsərdə Kəngərli süvarilərini xatırladan, qızılı rəngli həsir saplardan səkkiz at ilxısı, atlardan birinin üstündə isə başı dolama çalmalı insan təsvir edilir.

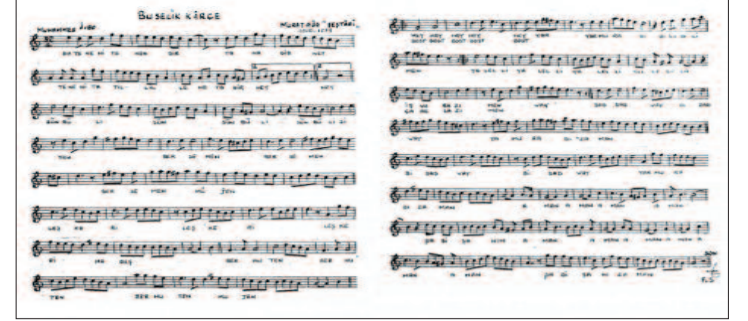
Ali Məclis Sədrinin son dövrlər kompleksə hədiyyə etdiyi tarixi əhəmiyyətli ekspонатlardan – XX əsrə aid nəbatı təsvirlərlə bəzədilmiş, əjdaha başını xatırladan fiqurlu qulpu olan mis qəhvədan, gül təsvirləri ilə əhatələnmiş, üçayaqlı, şəbəkəli kürsülük, müxtəlif rənglərdən ibarət nəbatı naxışlarla işlənmiş farfor nimçə tövsiyə olunan zalda müvafiq guşəyə yerləşdirilib. Muzeyi ziyarət edən tamaşaçıların diqqətini cəlb edən, onların marağına səbəb olan ekspонатlar sırasında XVIII-XX əsrlərin

əvvəllərində torpaqlarımızın qorunması və müdafiəsində istifadə edilən silahlar – berdenka, beşaçılan, dayandoldurum, mauzer tapança və sair hərbi sursat növləri ekspozisiya zallarında nümayiş etdirilir.

Bu mədəniyyət müəssisəsinin zənginləşdirilməsində muzey əməkdaşları və muxtar respublika sakinləri də yaxından iştirak edirlər. Ekspонатlar könüllü olaraq təqdim edilir və bu məqsədlə muzeylərdə təqdimat mərasimləri keçirilir. Həmin təqdimat mərasimlərindən biri də son dövrlər kompleksdə Kəngərli nəslinin tanınmış nümayəndələrindən biri olan Əkbər xan Əmənulla xan oğlu Naxçıvanski ilə bağlı keçirilən tədbir olub. Əkbər xanın Rusiyada yaşayan yaxın qohumları – Fərhad, Fərman və Yasna Nəgdəliyevlər o

✦✦✦ *Axtarışlar, tapıntılar* ✦✦✦

Osmanlı musiqi tarixinə adını qızıl hərflərlə yazdıran naxçıvanlı bəstəkar

Türkiyə klassik musiqisinin inkişafında xüsusi yeri olan sənətkarlardan biri də Murad ağadır. Bir çox mənbədə göstərilir ki, o, 1610-cu ildə anadan olub, əslən naxçıvanlıdır. Sultan IV Muradın Rəvan səfərindən sonra İstanbula gətirdiyi on iki sənətkar arasında yer alan Murad ağa sazəndə qrupunun iki xanəndəsindən biri olub. Əsəd Əfəndi bu barədə yazır: “On iki şəxs Bağdaddan İstanbula gələndə çox gənc idilər”.

“İslam Ensiklopediyası”nda bu barədə məlumat verilir. Övliya Çələbi onun carta (çartar), Hüseyn Behcətin şestak, Əsəd Əfəndinin şestər çaldığından bəhs edir. Onun şestər ustası olması musiqişünaslar arasında Şeştari Murad ağa kimi tanınmasına gətirib çıxarıb.

Qeyd edək ki, şestər (şestay) türklər və digər müsəlman xalqları tərəfindən istifadə edilən və yerini tambura vermiş olan simli çalğı alətidir. Mənbələrdə qeyd olunur ki, təbrizli Əli xanın icad etdiyi bu musiqi aləti çartara bənzəyir. Lakin adından da bilindi ki, onun altı simi var. Şeştardan bu gün İran, Azərbaycan və Qafqazda da istifadə olunur. İbn Qəbinin tərifinə əsasən onun müxtəlifləcülülə uda bənzəyən üç növünün olması ilə bağlı məlumat var.

Bu barədə mənbələrdə qeyd olunur ki, şestər unudulmuş simli, mızrablı musiqi alətidir, “Dastani Əhməd Hərəmi”də, Əbdülqadir Marağayinin əsərlərində, Həbibinin şeirlərində bu musiqi alətinin adına rast gəlirik. Belə bir fakt diqqəti cəlb edir: Həbibinin şeirlərinin birində udun adı digər simli alətlər – şestər, çəng və bərbətlə yanaşı çəkilir.

Ə.Marağayi 3 cür şestay haqda məlumat verir. I-II növ şestaylar qolunun ölçüsünə görə fərqlənilir. III növ şestayın isə gövdəsi üzərində 15 cüt sim olub və əsasən Anadoluda istifadə edilir. Şestayların bütün növlərinin udabənzər çanağı, 6 simi olub. Bu simlər cüt köklənərdi. Alətin kəlləsində 6 aşıx yerləşdirilər, çanağın üzərinə ağacdan nazik üzlük vurulardı. Fikrimizcə, III növ şestay daha maraqlı alət olub, 15 cüt aşıx isə sitar alətində olduğu kimi, qolda yerləşdirilib, yəni qol boyu aşıxlar düzülüb.

Şestər sözündə şes-əlti, tar isə bir neçə hissə, ümumilikdə, althissəli alət mənasını verir.

Türkiyənin musiqi tarixinə dair yazılmış bir sıra mənbələrdə də Murad ağa Şeştari ilə bağlı çox maraqlı faktlar yer alıb. Murad ağanın şöhrətinin ən parlaq dövrü IV Murad ilə (1623-1640) IV Məmməd (1648-1687) dövrləri arasında olub. İstanbula gəldikdən sonra Beşiktaş tərəfdə yaşayıb, burada da vəfat edib.

Hüseyn Behcətin ona yazdığı şeirdən aydın olur ki, Murad ağa İstanbula 36 il yaşayıb. Behcətin “Tarix” mənzuməsində Murad ağanın şairliyindən də bəhs edilib, o, məlahətli səsə malik olub.

Murad ağa Şeştari bəstələdiyi əsərlərlə dövrün tanınmış musiqişünasları arasında yer almağı bacarıb. Mənbələrdə qeyd olunur ki, o, musiqiyə aid ilk dərsləri elə doğduğu torpaqda, Naxçıvanda alıb. Sonralar musiqi təhsilini İstanbula davam etdirib, öyrəndikləri ilə ustad səviyyəsinə çatıb.

Bəzi akademik məqalələrdə bəstəkarın “Buselik müxəmməs karçəsi” adlanan əsəri haqqında məlumatlar yer alıb. Bir çox mənbələrdə əsərin sözlərinin Sultan Hüseyn Bayqara, Kəmaləddin Murad Hacıyevi Kirmani və sair müəlliflərə aid olduğu barədə faktlara rast gəlinə də, bunun dəqiqliklə kimə məxsus olması hələlik elmi təsdiqini tapmayıb.

Murad ağanın tərcümeyi-halından qısaca bəhs edən Əsəd Əfəndinin yazdığına görə Murad Şeştari 30-a yaxın əsər bəstələyib. Bu əsərlər isə, təbii ki, özündən sonra gələn musiqi sənətində öz sözünü deməklə yanaşı, müəyyən istiqamətdə onlara təsir də edib. Maraqlı isə odur ki, hələ Osmanlı dövründə yaranan və geniş təbliğ edilən bu musiqilərin müəllifi naxçıvanlıdır.

Belə sənətkarlarımız isə, yəqin ki, yetəri sayda çoxdur. Onları araşdırıb ortaya çıxarmaq və tanımaq hər bir elm adamının müqəddəs borcu olmaqla yanaşı, həm də qürurvericidir. Bu tarixi simalar tədqiq və təbliğ olunduqca Naxçıvanımızla daha da fəxr edirik.

Nərgiz İSMAYILOVA
AMEA Naxçıvan Bölməsinin əməkdaşı,
filologiya üzrə fəlsəfə doktoru

 ŞƏRQ qapısı
Baş redaktor:
MEHRİBAN SULTANOVA

Ünvan: AZ-7000,
Naxçıvan şəhəri, “Təbriz” küçəsi 1.
Telefonlar: Məsul katib: 545-62-47
Şöbələr: 545-81-44, 545-51-18
Müxbirlər: 545-75-21, Faks: 544-52-52
E-mail: serqqapisi@nakhchivan.az

Qeydiyyat №: 575
Əlyazmalara cavab verilmir
və onlar geri qaytarılmır

Nömrəyə məsul: Mətanət Məmmədova
Qəzet redaksiyanın kompüter mərkəzində yığılıb, səhifələnilib və
Əcəmi NPB-də ofset üsulu ilə çap olunmuşdur.
Tiraj: 1495. Sifariş № 479